

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. X. De discretione servanda in paupertatis rigore, seu inopia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

IX. Religiosus quilibet bona intentione, & voluntate pia præditus, se inveniens in tali occasione, virtuosè comedit & bibit, si cogitet, quòd Dei servum reficiat ea intentione, & fine, ut Deo meliùs serviat. *S. Bern. in Spec. Monach. Si quid super appositum fuerit, quasi de celo missum accipe.*

X. Secundùm monita *S. Francisci Sales.* religiosus melius facit, talia ex obedientia, & charitate comedendo, quàm ex sensuali singularitate abstinendo. Et in simili casu potest meliùs exercere virtutem, scilicet non abstinendo ex superbia, nec tamen se ingurgitando ex intemperantia, nec alios scandalizando ex singularitate notabili. h. i.

CAPUT X.

De Discretione servanda in paupertatis rigore, seu inopia.

Q. I. An discretio prudentis permittat, aut exigat, ut Religiosus diligat, & quærat pati aliquam propter Christum inopiam.

R. Licet hoc non sit stricti præcepti, est tamen opus consilii, majoris virtutis indicium, perfectiorisque Christi sequelæ non vulgare argumentum. Cujus rationem dat *S. Bonav. in Tract. de paupertate Christi contra Magistrum Guiliel. dum inquit: Duplex est inopia, quadam involuntaria, qua inducit defectum mentis, & pronitatem, ac occasionem inducit ad peccandum. Alia voluntaria, qua habet adjunctam sufficientiam,*

K

iuxta

juxta illud 2. Cor. 6. tamquam nihil habentes, & omnia possidentes. Et hac disponit ad justitiam perfectam; quia NB. mentem facit ad bonum idoneam; sicut è contra, radix omnium malorum est avaritia. h. i.

Q. 2. Qualiter discretio moderare debeat inopiam seu egentiam in usu alimentorum à Religioso sumendorum.

Resp. Ex doctrina quam dedit Christus D. Birgit. revelat. extrav. c. 13. his verbis. Licet Mater mea perfectissimam habuit abstinentiam; sic tamen discretè gubernavit corpus suum, ut non frangeretur aliqua superfluitate, & violentia. Et licet Pharisei, & multi adhuc Religiosorum non utantur vino, propter hoc tamen non appropinquant mihi, quia non habent fundamentum continentiae, scilicet humilitatem, & discretionem. Ideo cum sublimiora aliqua proponuntur, ponderanda & discutienda sunt ab infirmis, ut non faciant, quantum volunt, sed quid expedit, & quid licet. Ecce enim jejunare in pane & aqua, sanis est bonum, sed non est summum bonum; NB. Summum bonum est charitas, sine qua non est salus. Sine jejunio verò panis & aquae, omnis salvari potest, si adhæsit perfectio fidei, & discretionis, & justa causa. NB. Ergo quia tempora mutata sunt, loca frigida, corda tepida, & vasa debilia; ideo locator palmitum mitigare poterit aspera, & arida succis irrigare. Hoc est sic intelligendum, quòd permissum est jejunantibus in pane & aqua, posse comedere legumina, & aquam coctam bibere.

bibere: nam aridus est panis, & arctus sine leguminibus. Et aspera & frigida est aqua, nisi coquatur more ptisanæ, aut in hordeo excolatur. *Hucusque Christus ad S. Birgittam.* Hæc eadem audivit in spiritu: *etiamsi decies comederis, & biberis in die propter obedientiam, non tibi imputabitur in peccatum.* Revelat. extravag. c. 61.

Q. 3. An Sanctis, qui olim fuerunt paupertatis eximii cultores in terris, nunc quoque paucus & pauper ornatus sit apponendus in exornandis ipsorum templis aut altaribus.

R. 1. Si pauper & modicus, attamen mundus ornatus ex sincero paupertatis amore deferatur, proculdubio id placebit Sanctis talibus. *Nihilominus*

R. 2. Etiam non displiciturum iisdem Sanctis, si pretiosus ornatus iis modò cum interno reverentiæ, & debiti honoris affectu deferatur. *Probat*ur ex eo, quod evenit B. mem. *Patri Josepho de Copertino* Ord. Min. Convl. cum enim perveniens Assisium, videret Altare S. P. N. Francisci, olim acerrimi paupertatis amatoris & propugnatoris in terris, adornatum variis pretiosis lampadibus, argenteisque candelabri; quodammodo suspensus cogitationibus ita secum loquebatur: *Quomodo sanctus Pater noster, qui olim tantopere sanctam paupertatem adamavit, nunc in medio auri & argenti, diversique pretiosi apparatus consistit! Audivitque hoc S. Patris responsum intra se: Non mirare Fili; nam honores isti non exhibentur mihi, sed Deo meo. Non vides quod in Altari hoc sit reconditum SS. Sacramentum? huic offeruntur,*

Et offerri debent talia. Ego hic subsisto in hoc loco subterraneo, ubi vix in tribus lampadibus accenditur, et fovetur lumen. Hæc in vita ejus.

Q. 4. Qualiter S. P. Franciscus præceperit discretionem in paupertatis arctitudine. R. id ipsum satis liquet ex eo, quod de ipso scribit S. Bonav. c. 5. vit. §. 6. his verbis. Licet autem pro viribus ad vitam austeram fratres induceret; non tamen ei placebat districtiōnis severitas, quæ pietatis non induit viscera, nec est discretionis sale condita. Cùm enim quadam nocte unus ex fratribus præ nimietate abstinentiæ admodum fame cruciatus nullam posset habere quietem; *Intelligeretque pius pastor ovi suæ imminere periculum; vocavit fratrem, apposuit panem: Et, ut ruborem ei tolleret, cepit ipse primò comedere, eumque ad manducandum dulciter invitare.* Deposuit Frater verecundiam, sumpsit cibum, gavisus quàm plurimum, quòd per circumspectam condescensionem pastoris, & corporis evasisset dispendium, & non modicum accepisset ædificationis exemplum. Manè factò, fratribus convocatis in unum, vir Dei referens, quòd acciderat nocte, provida commoitione subjunxit: *Sit vobis, Fratres, non eibus, sed charitas in exemplum.* Docuit insuper eos, discretionem sequi ut aurigam virtutum, non eam, quam caro suadet, sed quam edocuit Christus: cujus sacratissimam vitam expressum constat esse perfectionis exemplar. *Hucusque textus vita lc.*

Q. 5. Quid faciendum Religioso privato, ut
minùs

minùs exponat se periculo excessus contra at-
tuum usum temporalium.

R. Quòd discretè studeat sibi earum rerum
non necessariarum denegare usum, quarum dif-
ficile est cohibere abusum, v.g. in minùs necessa-
rio cibo, potu, ludo, joco, recreatione &c. De quo
Cassian. l. 5. de instit. renuntiant. c. 7. Faciliùs vi-
demus viros, qui totum sibi pro continentia amore
denegarent, quàm quiescere sub infirmitatis occasio-
ne, sumentes, mensuram sufficientia custodiant. h. i.
Hujus autem rationem in experientia fundatam
dat

S. Leo Papa ser. 12. dum inquit: *Per licitos usus
ad immoderatos transitur excessus, dum per curam
salutis irrepit delectatio voluptatis: Et non sufficit
concupiscentia, quod potest satis esse natura. h. i. Id-
ipsum asserit S. Aug. l. 10. confess. cap. 31. dicens:
quod saluti satis est, delectationi parum est. Idem
S. Leo serm. 5. de jejun. 10. mensis, inquit: Quoti-
diano experimento probatur, potius satietate aciem
mentis obtundi, Et ciborum nimietate vigorem
cordis hebetari: ita ut delectatio edendi etiam cor-
porum contraria sit saluti; nisi ratio temperantia
obstet illecebra, Et, quod futurum est oneri,
subtrahat voluptati. h. i.*

